

EL FLUVIOL

Periòdic ab ninots
XIULARÀ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració: *№ 1099.*

Imprempta Alzamora, Clivillers, 16
aont deurá dirigirse la correspondencia

NOSTRE PROGRAMA

Diu l'adagi castellà: *Nunca es tarde cuando llega;* doncs bé, complint les promeses que ferem en aquelles esquifides fulles que una mala ventada feu circular dies enera, ja som aquí, nosaltres, els tranquils de la ex vila morta, els que'ns proposem desterrar pera sempre la tristesa de nostra fúnebre ciutat, convertintla en hermós paradís, aont l'esclafir de sentides rialles sigui la sola remor que trobi eco en les montanyes que l'envolten.

Coneixedors de les malalties que aqueixen al genre humá, y qui diu humá vol dir olotí, hem fet un profon estudi de la que aquí predomina, *hipocritis aguda*, y després de laboriosos experiments que han donat immillorables resultats, hem quedat plenament convensuts de que, si no pera curar del tot, almenys pera aminorar els estragos d'aital malaltia, lo millor es... música, molta música, mes ben dosificada y administrada segons el grau de la malaltia.

Nosaltres diem, com el Dr. Sapiens, íntim amic nostre, *cuandum societas est hipócrita etc...* toca y que balli.

Heusaquí, doncs, perquè hem escullit pera nostre periòdic l'escaient y ben encertat nom d'EL FLUVIOL, instrument sobradament conegut de tothom pera tractar de descriure! ni tan sols gramaticalment. Ell es pera nosaltres tot un programa y un símbol de nostra terra.

Podriem haver escullit altre instrument pera nostres sonades, per exemple'l bombo, però apart d'esser cosa molt engorrosa, es instrument massa usat y el seu únic to no s'adaptaria a les variacions que ha de sofrir nostre tractament, segons els casos.

El fluviol, per son diminut tamany—apenes un pam de llargada,—ens permet portarlo a tota hora y fer sentir ses armonioses notes en qualsevolga lloc y en el precís moment que's fassi necessari, y ademés té una gran ventatja sobre'ls demés instruments y es que tocantse ab una má sola, generalment *l'esquerra*, queda l'altra lliure pera un menester, sobre tot pera poguerse tapar el nas donat el cas que abundessin els rats penats.

Com vos hem dit, ell per sí sol constitueix nostre programa. En sos refilets hi trobareu alegria, bon humor, sentiment, puresa de sons y moltes altres coses qual resultat se veurá en el transcurs del temps si abans no acabem l'humor o'l seny.

Podria esser que al principi hi haguessin orelles tan esquerdades, que sempre n'hi han, en les quals no sols no hi trobessin eco'ls nostres refilets, sinó que produissin efecte contrari del que'ns proposem, y en

aquest cas, ja previst per nosaltres, els hi recomanem molta aigua de tila, que a més de rebaixar les sangs (cosa molt bona pels temperaments massa forts) obra eficazment sobre'ls òrgans auditius.

Ara ja sabeu qui som y qué volem. Sols ens resta recomanarvos molt de tacte y prudencia, pera sapiguer recullir de nostres planes els refilets que més vos convinguin a vostre temperament y grau de malaltia.

Salut y alegria.

LA REDACCIÓ

SALUTACIO

als companys en... premsa

Fent un plagi al governador—en aquesta ciutat—de don Prudenci, no podem menos que saludar *cordialment*, ab tota l'extensió de la paraula, a tots els companys que, *prempats* o no, se dediquen a fer gas-tar tinta als roleus y a enriquir als impressors a força de quartilles que, convertintse en lletres de plom, després que han passat per la maquinaria, sonen més bé que'ls duros bons.

Ja sabem per endavant l'enemic que tenim darrera la cortina. Sabem que darrera d'aquesta hi ha un aplec d'odis, de rabiors y malesvolenses que, si podien, fins ens trauien del món. També sabem que una resclosa d'aigua embassada está per reventar y tirársen al damunt ab tot el llot immond que té al fons.

Peró som al ball y hem de ballar, procurant fer ballar als altres, que certs fantasmes no'ns espanten, sobre tot el mansoi *Cabiach* (saben? aquell que en altra época's firmá *Silvio*, qui, encara no sentirá un parell de xiulets del nostre FLUVIOL, fugirá per escotilló, que es la seva flaca sempre que li toca'l rebre.

Ademés ens han assegurat que l'Arcalde ja s'ha penedit de tornar a la salut, la que li desitgem per molts anys y el pa de les planxadores, que no podrien guanyársel sense aquella eina que tant han de menester.

Y, per fi, sabem també del cert que entre cap y coll se'ns tiraran uns trastos de *física*, però tots tarats, y que hi ha a l'aguait un pobre rat penat que's deixa fer pam-pam en *salva sea la parte* per la rata penada, que'l dia que's ficará en terres que no siguin del seu *terme* y etc., ab una fluviolada—com que es tan calssasses—d'espantat se ficará a dins d'alguna caixa d'emalatjar sants y ho sentirem, perquè's veu per sos fets y dits que té una bona esquena.

AURENETA

Rolando
el
furioso...

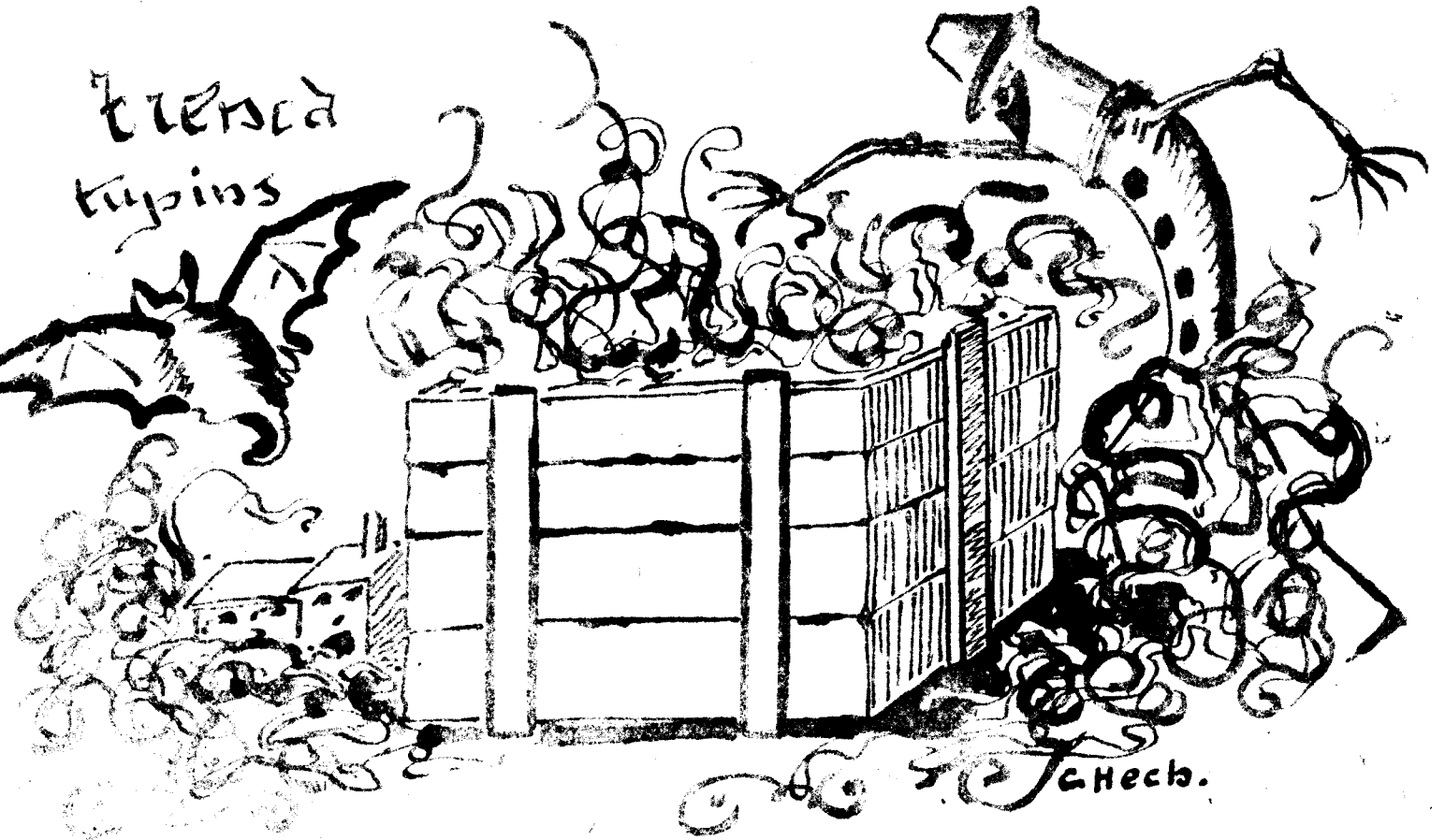
¡¡¡ Amaquen les criaturas!!!

Arri, arri, taburet

Creusa
kupins

Da solució al xafilet que vindrà

DOS BURROS

Hi havia dos burros en una mateixa cort, el burro vell y el burro jove. El burro vell era pacífic, orella-caigut y no més pensava—si un burro pot pensar—en l'hora de la grana.

El burro-jove, selecte de pel, atildat de morro y joganer, sempre feia calaverades, ballava un ball a sa manera, desencaminava als burinots ab les bufades dels narius y no podia veure cap aranya que no li pertorbés son treball, arribant a l'extrem de pervertir a les mosques, quines en lloc de molestar al jove-burro, se n'anaven a pessigollejar a les nafres del vell-burro.

No més era cosa d'un burro, y el burro-vell ja's va pensar que tots els burros de la comarca anaven contra d'ell, perquè ab la remor de les mosques li destorbaren el són y fins les ignocentes pusses, pensantse que'l vell-burro era cosa morta, s'hi tiraren a sobre pera aprofitarse de les últimes, despulles de un pergami.

Y com que's tractava d'un ase mort moralment, tothom, pusses, mosques, mosquits, aranyes, burinots, se cregué en el dret de molestarlo y, despotisantse, autocratisantse, el pobre burro-vell feu un gros esforç de flaqueza y aixecà la cama, però ab mala intenció, ab tan mala intenció, que tocant la barra que'l separava del burro-jove, aquella tocà a un ull de poll que aquell tenia al casco de sa má (pota) dreta y es rebeixinà de tal manera, que perdent el selectisme y decivilisantse, empitrantse enjegà tal raig de cosses a l'ase vell, que sempre més quedà quiet, menjant quan li donaven la grana, paint molt bé y fugint de mal-de-caps, perquè, com ase-vell, filosofà y pensà «qui no vulgui pols, que no vagi a l'era».

TORNA PILOTES

POLÍTICA DE FLUVIOL

En una societat que no es política de nom, però de fet jo crec que sí que ho es, per més que'l seu lema sigui *art y ciencia*, encara que amdues coses no siguin mai portades a la pràctica, doncs que les tendències *conservadores-caciquils* d'aquells *panxa-contentes* que ho governen y que són els que sempre han *turnat* per la casa municipal, són les que hi predominen, ab acompanyament d'un reaccionarisme de *lli-ga-cama* que en parla *vulgar* vol dir tradicionalisme romàntic y d'*arrel... de ull-de-poll*, que la tenen encastada en certa part del cos que no es ni el tronc ni les extremitats, sinó en una part restant que ja'ls benévols llegidors se l'hauran suposada, però sense pensar malament; m'estava jo vora del braser tranquilament, filosofant casulanament, es dir pel sistema ab que'l *degà* de l'*universitat closellenca* inspira an el P. Enredaire de la *Revista Olotina*, periòdic que si no l'han excomunicat es perquè'ls de la *orosta de baix* no han pogut agafarse ab res, ni tan sols ab les *morigeradas costumbres de la comarca*, com temps enrera va ferse ab un altre, encara que sempre, com obren aquets directors, injustament; sobre dues coses que durant aquets últims temps han sigut la nota obligada de totes les converses *inarmòniques* de persones polítiques y no polítiques, doncs que l'interés era tan gran que a tothom movien a curiositat y els hi despertaven els sentiments humoristics y *fluviolistics*, adormits temps há per l'*imponent avinguda del Fluvià*, tota vegada que no pot esser d'altra manera tractantse de l'*enrenou* de la plassa-mercat que en *Butifarra*, ab dos anys que es al poder, per dues vegades ha fet posar de diferents maneres els maons

que divideixen ab més y més seccions la pobra plassa que tantes *vigilies* ha fet passar al pobre arquitecte, que ja hi té les *celles cremades* de tant fer plans que li resulten *punxaguts*, y sobre la nova possessió de l'Arcaldia per l'*Arcaide de R. O.* que essent monàrque conservador deu el *garrot de capset* y borles a l'omnímoda voluntat del lliberal (?) comte de *Roma-y-nones*, ja que de res servrien (segons llur opinió) les cacarejades ordenances municipals... y res, senyors que heu tingut la paciència de llegir aquesta *lata*, que no es de conserves, mentres meditava tot això, vaig rebre la *Carta-nombrament* de redactor, administrador y no sé qué més d'EL FLUVIOL, periòdic ab ninots y tot l'humorisme possible y que porta'l sant projecte de rentar ab *tinta* la cara de tots els hipòcrites que per nostra ex vila pululen y pertorben la tranquil·litat del pròxim que vol esser ben lliure. y al ensembs pintarlos ab tots els péls y senyals perquè tothom els conegui y els vigili sempre.

Y aixó es part del programa y en l'*afinació* política, a mi encarregada, ja ho saben, poden manar a son *humil* servidor,

RICART DONA-TILA.

FLUVIOLADES

= En Cabiach de ca'n *Fluvià*, se veu que té un *nas* que de llavors den *Silvio* ab ara li ha perdut molt.

Com els perdiguers vells.

= Vells que us torneu criatures,
l'humor no us pot inspirar;
ruína que fa postures
pert alló de navegar.

= Estem esperant ab ansia que a ca'n *Fluvià*'ns trobin el tamborino que diuen que hem perdut.

Per més que nosaltres els hi podem ajudar en la feina.

Que mirin si'l troben dins d'alguna caps de pintor.

O dins d'un pot d'apotecari.

En quant a la carta de navegar, no cal que's cansin per nosaltres: qui l'ha de menester es qui va per l'*aigua*.

= El dimecres passat, anant a pendre'l sol per les voreres del *Fluvià*, riu, vegí surar una carta de navegar.

Remerciem an *El Fluvià*, goigs de Sant Ferriol, el seu interés en cercar dita carta.

El nunci d'aquesta ciutat no tindrà que cridar més que's tornin els objectes perduts, puix seran tornats a domicili, fins aquells que'l *Fluvià* se n'emporti riu avall o política avall.

= *El Deber* no ha complert ab el dever que té tot ser ben educat de tornar el saludo.

El nostre riu se'n queixa.

No deu saber que aixó entre familia's dispensa.

= En Cabiach, cantor de nostre riu, com que no més havia sigut escolá de La Pinya, aprengué tan poques paraules, que no més sab dir *Nació*, y afegirhi tots els seus derivats.

= Aquesta setmana ha caigut alguna volva de neu, que, destilada, ha anat a engroixir la corrent del raquític *Fluvià*.

= Els coloms d'Olot han sigut visitats per una volada que aparegué allà a l'altra part del *Fluvià*. Les aurenets s'han apoderat de tal manera de nostre riu, que ja no hauran d'atravessar la mar pera anar a terra llunyana; la gran superfície del raquític *Fluvià*'ls hi portará.

CORRESPONDENCIA

N. C.—¿Encara hem de comensar a bufar y ja balla? No's desimpacienti.

C. C.—Arreglat ho faré pa'ssar.

J. S.—Ja ho veurá.

C. P.—Lo de vosté ho tiro al *Fluvià*.